

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 214/05-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 5. októbra 2005 predbežne prerokoval sťažnosť F. K., bytom H., zastúpeného advokátom JUDr. J. G., T., ktorou namietal porušenie základného práva na súkromie podľa čl. 19 ods. 2 a 3 a základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 až 4 Ústavy Slovenskej republiky postupom mesta H. pod sp. zn. 20491/PRI/2004/109, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť F. K. o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Podaním z 9. septembra 2005 doručeným Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 14. septembra 2005 F. K., bytom H. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpený advokátom JUDr. J. G., T., namieta porušenie základného práva na súkromie podľa čl. 19 ods. 2 a 3 a základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 až 4 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom mesta H. (ďalej len „mesto“) pod sp. zn. 20491/PRI/2004/109.

Sťažovateľ požaduje, aby ústavný súd vydal nález, ktorým by vyslovil porušenie označených článkov ústavy prípisom mesta sp. zn. 20491/PRI/2004/109 z 27. decembra

2004 a zároveň žiada, aby ústavný súd zakázal mestu pokračovať v porušovaní základných práv sťažovateľa.

Zo sťažnosti vyplýva, že 17. decembra 2004 bola daná do užívania časť ulice v meste ako pešia zóna. Mesto listom z 27. decembra 2004 nazvaným „*informácia*“ upovedomilo majiteľov nehnuteľností pešej zóny o tom, že do pešej zóny je povolený vjazd osobných motorových vozidiel len za účelom zásobovania vo vyznačenom čase. Majiteľom nehnuteľností nachádzajúcich sa na ulici... je povolený prejazd pešou zónou za účelom parkovania i mimo času určeného na zásobovanie tak, že títo majitelia nehnuteľností musia prejazd pešou zónou oznámiť príslušníkovi mestskej polície telefonicky, ako aj osobne prostredníctvom zvončeka umiestneného na budove mestského úradu. Po oznámení a kontrole vozidla príslušník mestskej polície otvorí prekážku zabraňujúcu vjazdu do ulice a majiteľa pustí s vozidlom do pešej zóny. Priestor pred prekážkou je nepretržite snímaný kamerovým systémom. Podľa názoru sťažovateľa uvedeným spôsobom mesto bez zákonného dôvodu kontroluje pohyb sťažovateľa motorovým vozidlom, pričom má prehľad aj o tom, koho vo vozidle vie, resp. čo v ňom vie. Mesto tým zasahuje do práva sťažovateľa na súkromie. Zasahuje zároveň aj do práva sťažovateľa vlastníť majetok, lebo použitím technického prostriedku obmedzuje vlastnícke právo sťažovateľa spočívajúce v nerušenom prístupe k jeho vlastníctvu, a tým aj v nerušenom užívaní predmetu vlastníctva.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom

súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Právomoc ústavného súdu poskytovať ochranu proti porušeniu základných práv a slobôd v zmysle čl. 127 ods. 1 ústavy je daná iba subsidiárne, teda iba vtedy, ak o ochrane týchto práv a základných slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa tvrdenia sťažovateľa mesto zasahuje jednak do jeho práva na súkromie, ako aj do jeho práva užívať nehnuteľný majetok, ktorého je vlastníkom. Treba uviesť, že v oboch prípadoch má sťažovateľ možnosť domáhať sa ochrany pred všeobecným súdom.

Právo na súkromie je súčasťou práva na ochranu osobnosti podľa § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka. Právo na nerušené užívanie majetku je zasa chránené ustanovením § 126 a nasl. Občianskeho zákonníka.

Z uvedeného vyplýva záver, že sťažovateľovi nič nebráni podať žalobu na miestne a vecne príslušnom všeobecnom súde a tam sa domáhať ochrany označených základných práv. Tým je zároveň vylúčená právomoc ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 5. októbra 2005

